

Aivotonta ajattelua

Yleinen käsitys on, että ihminen tarvitsee ajattelemiseen aivot, ja jos joku muuta esittää niin saa piikkanaurun osakseen. (Nyt siellä tietysti vitsaillaan, että tämän kirjoittaja ei ainakaan ole aivoja pahemmin tarvinnut.) Mutta väitän, että aivot vain rajoittavat ajattelua ja tiedon saantia luomalla tajuntaamme eräänlaisia lukkoja. Aivot ja aistit yhdessä tekevät tämän aineen ja ajan illuusion meille olevaksi. Etsijän on mahdollista päästä näkemään myös niiden taakse ja löytää elämäänsä suuri lohtu ja ymmärrys.

Kirjassaan Yliminän viisaus Paul Brunton opastaa kuinka liikkuvan älyn takaa voi löytää tyneyden: "Äly toimii kuin kone, joka jatkuvasti jakaa tietoisuutemme loputtomaksi sarjaksi erillisiä ajatuksia ja aistimuksia, pirstoaa sisäisen olemustunteemme suhteellisen vähäiseksi vuosien, kuukausien ja päivien jaksoiksi ja alistaa meidät siten ajan vangeiksi kun todellisudessa olemme ikuisuuden lapsia."

* * *

Ajattelu ja oivallukset ovat itsessään aineetonta, henkistä toimintaa, joka on sijoitettu välittyväksi fyysisen aivomme avulla. Tämä side tarvitaan, jotta voimme tuoda ajattomat ideat muutoksen maailmaan käsiteltäväksi, ja käsiteltäväksi täällä nimenomaan älyn ja sydämen avulla.

Kun esimerkiksi meditaation hiljaisuudessa onnistumme sulkemaan aktiivisen aivotoinnin pois käytöstä, alamme oivaltaa asioita uudella tavalla. Kanava henkisiin ulottuvuuksiin avautuu ja pääsemme osallisiksi universaalista ajattelusta. Carl Jung käyttää tästä nimitystä 'kollektiivinen piilotajunta'.

Materian olomuotojen inertia on tarpeen, jotta aika ja sen mahdollistama muutos voi toteutua. Kun saamme yhteyden kollektiiviseen piilotajuntaan tai vielä laajempaan 'kaikkeuden tietopankkiin', voimme ammentaa sieltä tarvitsemaamme tietoa intuitiivisesti, välähdyksenomaisesti. (Avartavaa luettavaa ovat professori Matti Bergströmin teokset sekä fil.dos. Jyri Puhakaisen tutkimukset.)

Monet luovat taiteilijat ovat kertoneet saaneensa teoksensa intuitiivisesti ikäänkuin kerralla valmiina joko unessa tai meditatiivisessa hiljentymisessä. Sen jälkeen on ollut tarpeen vain purkaa inspiraatio talteen. Tiedämme kuinka inspiraation iskiessä sananmukaisesti unohtaa itsensä ja kaiken ympäriltään. Taide on eräs mietiskelyn muoto. Mozart onertonut sävellystyöstään: "Edellyttäen ettei minua häiritä, aihe laajenee ja rajautuu ja kaikki on täydellisenä ja valmiina mielessäni niin että voin tarkastella sitä yhdellä katseella kuin kaunista patsasta. Tästä syystä paperille siirtäminen on varsin helppoa, sillä kuten jo sanoin, kaikki on jo loppuun saatettu."

Kaikki uusi tieto ja oivallukset ovat kuin ilmassa leijumassa kunnes me nappaamme ne ja tuomme aineen tasolle. Sanojen 'intuitio' ja 'inspiraatio' merkitys tarkoittaa tätä. Latinan 'in spirare' tarkoittaa että henki tulee sisään, ja 'in tueri' tarkoittaa sisäistä näkemistä, tietämistä ilman älyllistä prosessia, eräänlaista selvänäköisyyttä.

Heikki Juutilainen

ULTRA 9/2005